

MARELE PROCES DE LA BERNA, ELVEȚIA

MARELE PROCES DE LA BERNA, ELVEȚIA

După doisprezece ani, în 1933, jidănimea a încercat recunoașterea falsității *Protocoalelor Sionului* prin sentința unui tribunal. La 26 iunie 1933, Liga Israelită din Elveția și Comunitatea jidănească din Berna au depus plângere, la Tribunalul cantonal din Berna, cerând interzicerea recentei broșuri a editurii Hammer, intitulată *Protocoalele Sioniste* și distribuită, cu ocazia unei reuniuni de apărare și protecție a tineretului elvețian contra perfidiei jidovești. Potrivit plângerii depuse de reclamanți, broșura în chestiune aparține literaturii subversive, deci trebuia declarată ilegală și interzisă. Plângerea reclamanților se baza pe articolul 14 al *Legii privind filmele și măsurile contra literaturii subversive*, lege promulgată la 10 septembrie 1916, valabilă în cantonul Berna. Conform acestei legi elvețiene :

«... Se interzice imprimarea și difuzarea scrierilor subversive, mai ales a operelor a căror formă și al căror text sunt de natură a incita la crimă, care sunt susceptibile de a pune în pericol bunele moravuri, a ofensa pudoarea, a exercita un efect brutal sau a provoca scandal ».

Cinci elvețieni au fost acuzați pentru distribuirea broșurii respective. Printre cei cinci se găsea muzicianul Silvio Schnell și arhitectul Theodor Fischer.

Prima ședință a procesului a avut loc la 16 noiembrie 1933 și a fost condusă de președintele Tribunalului Berna, judecătorul Walter Mayer. Cu această ocazie, avocații reclamanților au cerut *expertizarea autenticității Protocoalelor Înțelepților Sionului*. Avocații acuzaților s-au opus acestei cereri, întrucât o astfel de expertize nu era prevăzută de legea pentru pretensele scrieri subversive. Legea prevedea numai stabilirea faptului dacă un text oarecare violează sau nu prevederile în vigoare, indiferent că este autentic sau nu este autentic.

Depășind cadrul legal, **judecătorul Walter Mayer a ordonat expertiza Protocoalelor**, numind ca expert universitar A. Baumgarten, din Basel, la cererea reclamanților, și pe pastorul L. Munchmeyer, acuzaților. Scriitorul pro-jidan C. A. Loosli, din Berna-Bümplitz, a fost numit expert principal.

Speriat de amploarea procesului, de nelipsitele amenințări, în astfel de situații, pastorul-expert s-a pensionându-se. Ceilalți doi experți, unu al reclamanților și altul propus de tribunal, au depus raportul la 15 noiembrie 1934, dată la care Tribunalul a constatat că acuzații au rămas fără expert.

A două înfățișare a tribunalului a avut loc între 29 și 31 octombrie 1934. Reclamanții s-au prezentat în majoritatea jidani originali din Rusia. Considerând că autenticitatea *Protocoalelor Înțelepților Sionului* nu este în cauză, ceea ce

×

VEZI ȘI

DIFERITELE DATE DE NAȘTERE ALE LUI

ISUS

DIFERITELE DATE DE NAȘTERE ALE LUI ISUS

...

era perfect exact, din punct de vedere legal, apărarea a prezentat un singur martor, pe scriitorul Doctor Alfred Zander, din Zürich.

După ce a audiat martorii acuzării, care susțineau inexactități evidente, judecătorul s-a considerat obligat să facă apel la încă un expert și la alți martori, amânând procesul pentru data de 6 noiembrie 1934, când, la cererea apărării, tribunalul a admis noul expert al acesteia, locotenent-colonelul în retragere Ulrich Fleischhauer, director la **Welt-Dienst** (Serviciul Mondial) din Erfurt. Cu aceeași ocazie, apărarea a propus patruzeci de martori, următoarea înfățișare fiind fixată la data de 15 ianuarie 1935.

La 15 ianuarie 1935, expertul apărării Ulrich Fleischhauer a prezentat tribunalului **Raportul de expertiză**[1], prin care dovedea că acuzarea și martorii acesteia nu au nicio dovadă valabilă cu privire la falsificarea *Protocoalelor Înțelepților Sionului*, totul pledând în favoarea autenticității acestui document. Dovada autenticității *Protocoalelor* era evidentă și neîndoielnică. Totuși, sub influența urletelor jidănimii, judecătorul avu slăbiciunea să refuze apărării dreptul și posibilitatea de a spune ce considera că trebuie spus, de a demasca totul. Cumpărat de Jidani sau intimidat de protestele zgomotoase ale sioniștilor, judecătorul președinte al tribunalului, Walter Meyer, a refuzat, fără motiv, să audieze cei patruzeci de martori ai apărării, deși aceștia fuseseră acceptați, în ședința din 6 noiembrie 1934.

A treia înfățișare a procesului a durat 15 zile, de la 29 aprilie la 14 mai 1935, în care timp cei trei experți și-au prezentat concluziile orale, prin viu grai. Cei doi experți ai acuzării au susținut teza falsității *Protocoalelor Înțelepților Sionului*, pe care le-au considerat plagiate după cartea lui Maurice Joly, asupra căreia vom reveni. De asemenea, experții acuzării au acceptat ca demne de încredere declarațiile prințesei Radziwill și ale contelui de Chayla, conform cărora Ratchkovsky ar fi plagiatorul, scopul lui fiind calomnierea jidănimii. Cât despre datele, incontestabil false, ale prințesei Radziwill, expertul acuzării, Baumgarten, declară că aceasta s-a înșelat vorbind de anul 1905[2]. Expertul Loosli însă comisese un fals deliberat, menționând în raportul său scris, că declarațiile prințesei Radziwill, fuseseră date în anul 1895 în loc de 1905, fără ca Tribunalul să ia cunoștință de această modificare. Presat de avocații și experții apărării, Loosli declară că anul 1905 a fost o eroare strecurată de un ziar american, pe care nu l-a putut numi, și pe care el, Loosli, o îndreptase.

Experții acuzării trecură sub tăcere afirmațiile prințesei Radzwil, care vorbise de Războiul ruso-jidănesc, ceea ce exclude faptul că prințesa s-ar fi înșelat, confundând anii 1895 și 1905, pretinsa eroare fiind doar o găselniță fără valoare.

În expunerea concluziilor sale, care a durat mai multe zile, Ulrich Fleischhauer a respins **Raportul de expertiză** demonstrând că prințesa Radziwill a fost o cunoscută intrigantă și aventurieră, condamnată de Tribunalul de la Berna la închisoare pentru falsificarea unor documente bancare. Dovedită hoată, declarațiile inexacte ale prințesei, privind *Înțelepților Sionului*, nu pot servi de bază pentru o argumentare juridică în fața unui Tribunal d

VEZI ȘI

DIFERITELE DATE DE NAȘTERE ALE LUI ISUS

DIFERITELE DATE DE NAȘTERE ALE LUI ISUS

...

În ce privește contele de Chayla, expertul Ulrich Fleischhauer arată că, în 1920, acesta a fost șeful propagandei armatei lui Wranghel, în care calitate fusese demascată ca agent bolșevic și expulzat în mod rușinos din Armata Albă. Condamnat la moarte pentru trădare, execuția sentinței a fost amânată, grație intervenției suspecte și insistente a ambasadorului Franței, care, apoi, l-a ajutat să evadeze.

În lumina expertizei lui Fleischhauer, orice tribunal imparțial ar fi recunoscut falsitatea declarațiilor prințesei Radziwill și ale contelui Chayla. Judecătorul din Berna, Walter Meyer, nu a ținut cont de expertiza lui Fleischhauer, considerând-o un șir de elucubrații inspirate de sentimentele sale anti-jidănești.

Prin sentința din 14 mai 1935, judecătorul Meyer condamnă acuzații Silvio Schnell și Theodor Fischer la amendă de 20, respectiv 50 de Franci, plus plata cheltuielilor de judecată, în valoare de 32 270 de franci elvețieni, **primul fiind condamnat pentru difuzarea Protocoalelor Înțelepților Sionului**, tipărite de editura Hammer, iar **al doilea pentru publicitatea făcută Protocoalelor în ziarul său Der Eidgenosse (Confederatul) și pentru un articol anti-jidănesc, publicat în același ziar**. În motivarea sentinței sale, judecătorul Walter Meyer declară că **Protocoalele Înțelepților Sionului** sunt un fals ce încalcă articolul 14 al legii elvețiene privind filmele și măsurile contra literaturii subversive, lege adoptată de Cantonul Berna la 10 septembrie 1916.

Prima sentință a Tribunalului din Berna a fost un triumf pentru jidănimea mondială! În sfârșit, un tribunal elvețian, a condamnat și stigmatizat **Protocoalele Înțelepților Sonului**, considerându-le false.

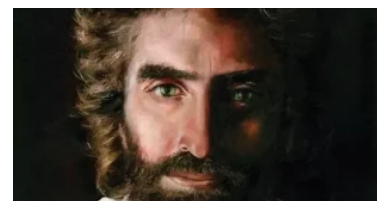
Condamnații Silvio Schnell și Theodor Fischer au făcut recurs în fața Camerei Corecționale a Curții de Apel din Berna. Prin recursul lor, ambii condamnați cereau casarea sentinței și retrimiteră dosarului în fața Tribunalului de primă instanță, pentru achitare, pur și simplu. Din punct de vedere legal, recursul lor nu putea fi respins pentru că judecătorul Walter Meyer încălcase legea : procesele verbale ale declarațiilor martorilor nu fuseseră redactate de stenografii oficiali ai tribunalului ci de stenografi particulari, plătiți de jidănimă, ceea ce constituia o flagrantă încălcare a procedurii. În plus, judecătorul Walter Meyer nu ceruse martorilor acuzării să semneze declarațiile redactate, în numele lor, de către stenografii plătiți

Ca motiv suplimentar de casare a sentinței judecătorului Walter Meyer, Silvio Schnell și Theodor Fischer au prezentat expertul Loosli nu aveau valoare juridică, provenind din serviciile Guvernului. Stenografiile prezentate Tribunalului din Berna fără legalizarea și certificarea conformă cu originalele. În plus, stenograful Lifschitz, din Berna, comporta omisiuni și contrasensuri evidente.

Procurorul Curții de Appel Berna a fost nevoit să admită valabilitatea acestor erori și încălcări.

Totuși, odată dosarul revenit în fața Tribunalului de primă instanță, acesta respinge recursul, cu orice viciu de formă, așa că nu se justifică revizuirea unui proces foarte costisitor.

VEZI ȘI

DIFERITELE DATE DE NAȘTERE ALE LUI

ISUS

DIFERITELE DATE DE
NAȘTERE ALE LUI ISUS

...

Fără altă dezbatere sau judecată, noua decizie-sentință a Tribunalului Berna fu pronunțată la 1 noiembrie 1937, cei doi condamnați fiind practic achitați. Acuzatul Theodor Fischer fu totuși amendat cu o sumă ce urma să intre în contul cheltuielilor Statului. Amenda aceasta era justificată de articolul « **Tinere fete elvețiene, feriți-vă de depravații, futălăii și perversii sexuali jidani** ».

În expunerea de motive a deciziei sale, judecătorul Peter arăta că legea privind scrierile subversive nu prevede nicio expertiză, deci expertiza ordonată de judecătorul Walter Meyer trebuie socotită act superflu și neavenit. **Judecătorul Tribunalului de primă instanță ar fi trebuit pur și simplu să decidă dacă textul Protocoalelor Înțelepților Sionului violează sau nu violează legea, fără să se ocupe de autenticitatea sau neautenticitatea lui.**

Pe de altă parte, textul *Protocoalelor* nu putea fi considerat scriere subversivă, neavând niciun fel de caracter imoral, nneîndemnând pe nimeni la vreo crimă. Fiind vorba de o scriere cu caracter politic, *Protocoalele Înțelepților Sionului* trebuiau judecate pe baza drepturilor și libertăților recunoscute ideilor și scrierilor politice, de orice fel.

Procesul *Protocoalelor Sionului* durase patru ani. Prin martori mincinoși, prin eliminarea martorilor apărării, prin redactarea proceselor verbale ale ședințelor de către stenografii plătiți, prin utilizarea unor piese justificative ilegale, prin traduceri eronate și expertize tendențioase, jidănimia voise să demonstreze falsitatea *Protocoalelor*. Grație unui judecător de etnie jidovească, membru al unui partid marxist, utilizând o lege inaplicabilă în cazul respectiv, în prima instanță jidănimia reușise să obțină o sentință judiciară ce proclama că *Protocoalele Înțelepților Sionului* sunt false. Triumful jidănimiei a fost efemer, Curtea de Appel anulând sentința Tribunalului de primă instanță.

Deși Curtea de Apel a constatat erorile grosolane comise de judecătorul Walter Meyer, în conducerea procesului de primă instanță, deși ilegalitățile de procedură și partizanatul expertului Loosli au fost constatate, presa jidănească avu tupeul să declare : « **Este adevărat că Silvio Schnell a fost achitat, legea scrierilor subversive nefiind aplicabilă în cazul acesta : totuși, falsul Protocoalelor a fost recunoscut de justiție, experții și martorii furnizând dovezi acceptate de Tribunalul de primă instanță** ». Intenția presei jidovești este clară. În cazul de față, ca în multe altele, presa jidovească ține mijloace, să inducă în eroare opinia publică.

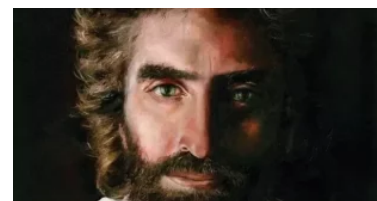
Din moment ce Curtea de Apel a constatat că procedura urmată în procesul de primă instanță această procedură a fost părtinitoare, în favoarea jidănimiei reclamante, concluziile expertului L argumentele politice ale judecătorului Walter Meyer fiind opiniile personale ale unui incompetent sunt bazate pe tot felul de falsuri.

[1]. Fleischhauer Ulrich, **Raport de expertiză pentru Procesul de la Berna**, Editura U. Bodu

[2]. Ediția-ziar (**Znamia-Stindarul**, 1903), a **Protocoalele Înțelepților Sionului**, face imposib

Protocoalele ar fi fost redactate în 1905, fără să mai socotim inexistența lui Golovinski, printre subordonații lui Ratchkovsky.

VEZI ȘI

DIFERITELE DATE DE NAȘTERE ALE LUI

ISUS

DIFERITELE DATE DE
NAȘTERE ALE LUI ISUS

...

×

VEZI ȘI

DIFERITELE DATE DE NAȘTERE ALE LUI

ISUS

DIFERITELE DATE DE
NAȘTERE ALE LUI ISUS

...